

Nad 600 premogorovov zaprtih radi stavke

Washington. — Stavka v okrajih mehkega premoga se je razširila na 600 premogorovov. Kakih 160,000 premogarjev je delavski tajnik Schwellenbach ni uspel, ko je skušal medenjati med unijo in družbami.

Po vsej deželi je brez dela zaradi stavke v industriji nad 400,000 delavcev. To število se bo pa začetkom tedna zmanjšalo na 400,000, ker je upati, da se vrne kakih 150,000 delavcev na delo.

Stavkarji v oljni industriji se že vračajo na delo, največ jih

pa začne z delom danes. Ford Motor Co. se je poravnala z unijo in 60,000 delavcev bo začelo danes zopet z delom. Danes bo najbrže tudi končana stavka pri Hudson Motor Co. in 6,000 delavcev bo začelo z delom. Tako bo ostalo v Detroitu na stavki samo še nekaj malega delavcev. Stavka pristaniških delavcev v New Yorku je tudi končana.

Edino stavka v premogovni industriji je zdaj na tem, da se razširi splošno po deželi. Tako premogovne družbe kot unija se ne premaknejo od svojih zahtev. V soboto je bila v Washingtonu

prva konferenca premogovnih družb in unije, ki jo je sklical delavski tajnik Schwellenbach. Konferenca se je končala brez uspeha.

John L. Lewis, predsednik premogarske unije se je uprl zahtev operatorjev, da konča stavko, rekoč, da so stavko pričele lokalne unije in ne glavna unija. Operatorji so pa izjavili, da se ne bodo pogajali z unijo nadzornikov, ki je pričela stavko, dokler se delavci ne vrnejo na delo. Danes bodo nadaljevali z razgovori.

Razne drobne novice iz
Clevelanda in pa
te okolice

Pobiranje za begunce—

Vodstvo župnije Marije Vnebovzete na Holmes Ave. je zadnji teden razposlalo pisma vsem faranom, v katerih jih prosi doprinosov za slovenske begunce. V pismu je bila priložena kurtiva, v katero naj farani denejo darove ter prihodnjo nedeljo oddajo v cerkvi.

Zadnji da registracije—

Kdor še ni registriran in bi rad volil 6. novembra, ima danes še čas za registracijo v uradu volivnega odbora. Urad bo odprt od 8:30 zjutraj do 8:30 zvečer v City Hall.

Morilec pred poroto—

Chester Kolladziej, iz 6864 Broadway, ki je v petek ponoči ubil svojo ženo in dva sinova, 7 in 3 leta stara, pride pred veliko poroto. Morilec je bil izpuščen iz opazovalnice v mestni bolnišnici pred 5 tedni na zahtevo svoje žene, ki ga je hotela imeti doma.

Kolumbov dan v petek—

V petek 12. oktobra bo Kolumbov dan, ki je postavljen praznik v Ameriki. Državne prodajalne žganja, banke in druga javna poslopja bodo zaprta na tisti dan.

Dekan Golob umrl—

Božidar Slapšak, kaplan v St. Jerneju in brat g. Julija Slapšaka sporoča, da je ob koncu vojne "okrog" 8. maja umrl Franc Golob, dekan in župnik v Kostanjevici.

Iz bolnišnice—
Mrs. Lawrence Bandi se je vrnila iz bolnišnice, kjer se je nahajala tri tedne. Zdaj se zdravi doma, 6727 Edna Ave. po naročilu zdravnika.

Glasovali za stavko—

Včeraj se je vršilo v SND na St. Clair Ave. zborovanje unijskih delavcev od Fisher Body Co. na Coit Rd. Delavci spadata k uniji št. 45. Z 1749 proti 18 glasovom so odobrili eventualno stavko za izboljšanje plač. Stavka se bi vršila pa samo v slučaju, če ne dosežejo drugače svojih zahtev.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izročeni naslednji darovi za slovenske begunce: po \$3 so darovali: Jennie Stefanie, 18615 Chapman Ave., Rose Zadnik, 6111 Schade Ave., po \$2: Mary Kaluza, 14501 Sylvia Ave. in Geo. Zot, 1449 E. 172. St.

Iskrena hvala vsem dobrim srcem za njih dar v od pomoč slovenskim revežem, ki so brez vsakih sredstev v tujini.

Mrs. Bolton dospela v
Atene

Carigrad. — Mrs. Frances Bolton, kongresnica iz 22. okraja, je odšla iz Carigrada v Atene. Bila je v avdijenci pri predsedniku turške republike, ki je rekel, da bo v kratkem razlozil svetu, zakaj Turčija ni bila v vojni.

Italija je odlikovala ameriškega majorja

Rim. — Italijanski prestolonaslednik Umberto je odlikoval majorja Smitha, doma iz Painesville, Ohio, z redom viteza krone za "doprinos v prid Italije tekom vojne."

NOVI GROBOVI

Frank Miklich

V soboto zvečer je šel preko ceste na 185. cesti in Shawnee Ave. Frank Miklich, ko ga je zadel avto. Odpeljan je bil takoj v Emergency Clinic bolnišnico, kjer je pol ure pozneje podlegel poškodbam. Bil je star 63 let in je prebival na 18509 Shawnee Ave. Doma je bil iz Grosuplje, fara Šmarje na Dolenjskem, odkoder je dospel v Ameriko pred 40 leti.

Tukaj zapušča žalujočo soprogo Frances roj. Omahen, hčeri Mary poroč. Zagar in Rose štiri sinove: Franka, Anthonyja, Pfc. Avgusta v Alabami, 1-Sgt. Edwarda v Franciji. Dva sinova sta bila ubita v vojski in sicer je padel poročnik Ivan v Franciji 27. julija 1944 in korporal Louis pa v Nemčiji 27. maja 1945.

Pokojni je bil član društva Kras št. 8 SDZ in št. 142 SNPJ. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob devetih iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebovzete na Holmes Ave. in na Kalvarijo. Naj mu bo lahka ameriška zemlja, preostalim naše sožalje.

Hrbtenico si je zlomil, da
je rešil soseda

Minneapolis. — Russell Nylander, bivši mornar, je videl soseda, ki je ležal pod avtom in ga popravljal. Nenadoma je pa "jack" spodletel in avto se je sesedel na lastnika. Nylander je priskočil, dvignil avto pri zadnjem koncu z rokami in ga držal toliko časa, da je sosed zlezel ven. Nato se je pa tudi rešilec zgrudil. Zdravniki so ugotovili, da si je zlomil hrbtenico. Osem tednov bo moral biti v postelji.

TRGOVCI NA ST. CLAIR
NAZNANJAJO NOVE URE

Trgovine z obuvalom: Louis Majer, Mandels Shoe Store, Miller Bros. Shoes, Kay Shoes, Bills Shoe Store.

Modne trgovine: Kalish, Brofman, Anzlovars, Stampfel, Gorkins Mens Furnishings, St. Clair Hosiery Center, Parkwood Home Furnishings.

Razne vesti od
naših borcev
v službi
Sirica Sama

in Mrs. Joseph Smole iz 6112 Glass Ave., je prišel domov k svoji ženi Helen in 21 mesecev stari hčerki. Dobil je časten odpust iz armade na 3. oktobra. Služil je štiri leta in pol, od teh 18 mesecev onstran morja. Udeležil se je bojev v Normandiji, severni Franciji, Porenju s 8. armado. Pod poveljstvom generala Pattona.

HUFFMAN JE
IMENOVAN
SENATORJEMGuv. Lausche je imenoval
svojega direktorja
na Burtonovo mesto.

Columbus, O. — Guverner Frank J. Lausche je sinoči imenoval za zveznega senatorja svojega državnega direktorja za trgovino, James W. Huffmana. Bivši senator Harold H. Burton je bil po predsedniku Trumanu imenovan v najvišjo sodnijsko mesto v Washingtonu.

Novi senator Huffman bo sprejel svoje imenovanje danes od guvernerja Lauschea, nato se bo pa takoj odpeljal na svoje mesto v Washingtonu.

Novi senator, ki je izjavil, da je to velika čast zanj, je star 51 let, po političnem prepričanju demokrat je in je zet bivšega senatorja in guvernerja Vic Donaheya. Lansko leto je Huffman v primarnih volitvah kandidiral proti Lauschetu, ko ga je pa ta porazil, je bil njegov najboljši podpiratelj. Januarja meseca ga je guv. Lausche imenoval za državnega direktorja trgovine.

Guv. Lausche je izjavil, da sicer nerad izgubi Huffmana kot direktorja za trgovino, toda prepričan je, da bo s svojim znanjem in treningu lahko še več koristil deželi v senatskem uradu.

Huffman je doma iz Chandelersville, O. in je po poklicu odvetnik. Dopršil je obiskovalno univerzo v Čikago, je bil imenoval za državnega pomožnega pravdnika leta 1923. Ko se je nastopno leto vrnil v Ohio, je postal izvršni tajnik guvernerja Donaheya. V prvi svetovni vojni je služil pri oddelku strojnih pušk.

Ford bo imel do božiča
135,000 avtov

New York. — Ford Motor Co. naznanja, da bo izgotovila do božiča 135,000 novih avtov, če ne bo nadaljnega zastoja pri delu radi stavk.

Angleži so izpustili Hitlerjevega brata

Hamburg. — Angleške oblasti so izpustile Alojzija Hitlerja, po pol brata Adolfa Hitlerja, ki so ga imele na izpraševanju več kot 2 meseca.

Trije letalci ubiti v
gorovju

Denver, Colo. — V Rockies so se ubili trije letalci, ko je njih letalo treščilo v goro. Vozili so se v letalu z enim motorjem.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

RUSIJA KLIČE
DOMOV POSLANIKA
NA JAPONSKEM

London. — Radio iz Moskve je naznanjal, da je sovjetska vlada odpoklicala svojega vojaškega zastopnika iz glavnega stana generala MacArthurja na Japonskem. Njegovo ime je general Kuzma Derevjanko, ki je podpisal za svojo vlado mirovne pogoje za Japonsko. Derevjanko je že dospel včeraj v Moskvo.

Sovjetska vlada ni povedala vzroka tej važni potezi.

IZ RAZNIH
KRAJEV PO
AMERIKI

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Marys čaka operacije John Hubert, poštni uslužbenec na Elyju. — Matija Pogorelec se nahaja na obisku na železnem okrožju. — Znani jugoslovanski slikar-samouk Joseph Bogdanovič je ob cesti med Gilbertom in Evelethom na voiki skal napravil velik napis: "In Memoriam of Franklin D. Roosevelt — 1882-1945" v spomin pokojnemu predsedniku.

Milwaukee. — Dne 21. sept. je tukaj umrl Mike Spitz (prej Panjan), star 57 let. Doma je bil iz vasi Sodevce, pošta Stari trg pri Črnomlju — po domače Stajdoharjev. Zapušča sina in brata. Kje se zadnji nahaja, ni znano. Ako bo čital to vest, naj se zglaši za informacije na sledeč naslov: John Kump, 1017-c So. 6th St., Milwaukee 4, Wis.

Jeagertown, Pa. — Ivana Mesler je s posredovanjem Rdečega križa prejela pismo iz starega kraja, da je v Dolenjem jezeru pri Cerknici 3. jan. 1945 umrla njena mati Marjeta Mar. (inčič, po domače Juretova, stara 79 let. V Ameriki zapušča dva sinova in hčer. V pismu je tudi rečeno, da sta v vojni padla sin njene sestre in sin njene brata.

Kemerer, Wyo. — Dne 30. sept. se je v avtni nesreči ubil Joseph Krapushek, star 22 let in rojen tukaj. Nesreča se je pripetila eno miljo od Diamondville pri mostu, v katerega je treščil z avtom. Kara je bila takoj v plamenih, kakor tudi most in pokojni mladenič je skoraj čisto zgorel. Zapušča starše in dve sestri.

ZAPOJMO!

Priljudna zbirka slovenskih narodnih pesmi. Izdala in založila Slovenska ženska zveza. Naroči se v uredništvu Zarje: 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, ali v uradu Ameriške Domovine, isti naslov. V knjigi je nad 150 pesmi. Khjiga stane 50c, po pošti 3 cente več.

Rev. Baznik spet piše

Italija, 21. sept. — Vse izgleda, da bo preteklo še več mesecev, predno bom zagledal zopet dobro ameriško obrežje. Bil sem imenovan vojaškim kaplanom 34. topniške divizije ter se nahajam v silnikovih vasi Šempeter pri Gorici, prav tipična slovenska okolica. Počutim se prav kot doma. Toda naši fantje pa čutijo drugače. Upali so, da bodo šli domov, toda sitnosti, ki jih povzročajo Titovi partizani v tej okolici so zahtevale, da ostanejo v okupaciji.

Tukaj bomo najbrže ostali, dokler ne bo rešeno vprašanje Beneške Julije. Mnogi mislijo, da je bila bolezen dr. Subašiča uravnana tako, da je mogel podpredsednik vlade Kardelj namesto njega iti v London pred zunanje ministre zaveznikov.

V Jugoslaviji so napovedane "svobodne" volitve. Lazar Markovič, radikalec, je poskušal uvrstiti svojo stranko kot legalno na glasovnico, pa je bil takoj aretiran, ker je nasprotoval Titovi stranki. Nasprotnost Titovi stranki pomeni izdajstvo in tak človek je smatran kolaborator ter vojni zločinec.

Kongres ne bo dovolil
odstaviti MacArthurja

Washington. — Vsak poskus, da se odstrani sedanjo oblast generala MacArthurja na Japonskem, bo naletel v kongresu na velik odpor, tako se sliši na kapitolu. To se trdi z oziroma na zahtevo Rusije, da se ustvari za Japonsko posebna komisija, ki bi nadzorovala delo generala MacArthurja. Ameriški kongres bi se temu z vso silo uprl, pravijo.

Senator Shipstead iz Minnesote je rekel, da je čudno, če kaj takega Rusija zahteva, ko ni šla v vojno proti Japonski, dokler ni ta zaprosila za premirje.

B-29 je padel v morje
leteč s Havajev

San Francisco. — Na potu s Havajev je treščil v morje B-29 in sicer 300 milj od San Francisc. Bombnik je vozil domov 20 vojakov in posadko. Trije so bili ubiti, a tri pogrešajo. Ostale je pobrala iz morja obrežna straža, ki ima razpostavljene ladje na vsej črti, koder vozijo bombniki vojske domov.

Tedenski koledar za racioniranje

MESO, sirovo maslo, ribje konzerve — Rdeče znamke od A-1 do V-1 do zdaj veljavi.

SLADKOR — Znamka 38, vsaka za 5 funtov, je veljavna do 31. decembra.

ČEVLJI — Znamke 1, 2, 3 in 4 "airplane" iz knjige 3 so veljavne do preklaka.

KOLESA — Avtna kolesa je treba dati pregledati, kadar se vpraša za nova. Kolesa pri komercialnih vozilih je pa treba dati pregledati vsakih 6 mesecev ali na vsakih 5,000 milj, kar pride prej.

Eisenhower misli, da
Hitler še živi

New York. — Angleški radio je poročal, da je general Eisenhower izjavil napram časnikiškim poročevalcem, da je verjetno, da Hitler še živi. Na kaj to opira, ni povedal.

Hudournik je odnesel
več oseb

Bakersfield, Kal. — Nad krajem Kenne, se je utrgal oblak in silen nalive je odnesel več oseb, in neko gazolinsko postajo ter na več krajih razdrli progo Santa Fe železnice. Dva vojaka in nekega pomožnega šerifa pogrešajo.

Odpuščen vojak je bil
ubit od vlaka

Geneva, O. — Na progi NYC železnice je vlak ubil na prehodu Broadway odpuščenega vojaka John F. Foleyja iz Leominster, N. Y. Kot pripoveduje paznik, je stopil vojak na progo in dvignil roke, kot bi hotel ustaviti vlak.

NE POZABIMO NA TISOČE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER1117 St. Clair Ave. Cleveland 2, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razmašilih: Celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 2 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 2 cents.

Entered as second-class matter January 8th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

85 No. 234 Mon., Oct. 8, 1945

Mi plačujemo za Nemčijo

Člani odseka poslane zbornice, ki preiskuje delovne reliefne organizacije združenih narodov (UNRRA), so se vrnili iz Evrope ter zdaj poročajo, kaj so v tem pogledu tam pronašli. No, našli so, da plačujejo Zed. države potom te organizacije za vojno odškodnino, ki si jo je vzela Rusija v Nemčiji na ta račun.

Ameriški kongresniki so na primer pronašli, da si je pobrala Rusija iz pristanišč Gdiniya, Gdanjsk in Stettin do 85% vseh pristaniških naprav in si jih zapisala na račun vojne odškodnine. To bi bila lahko koncem konca popolna zadeva Rusije, če ne bi tičal zajec tudi za nekim grmom. Ta pristanišča so bila dana po zavezniških Poljski in če se hoče omogočiti sposobnost teh pristanišč za obrat, morajo zdaj Amerikanci pošiljati tje material, da se nadomesti onega, ki so ga pobrali Rusi. Tako Amerika indirektno plačuje vojno odškodnino Nemčije Rusiji. Rusija je vzela Nemčiji, mi moramo pa tisto nadomestiti z drugim materialom. V tem slučaju leviča prav dobro ve, kaj dela desnica, samo pomagati si ne more ali — noče, ker je Stric Sam itak navažen igrati vlogo Miklavža na desno in levo, kot da mu ne more nikdar zmanjkati.

Člani tega preiskovalnega odseka: Bolton, Gordon, Mundt in Rytter poročajo, da je položaj na Poljskem naravnost brezupen. Razdelitev pomoči reliefne organizacije združenih narodov je bila dana v roke Mihaela Mijeniškova, rodem iz Rusije. Ta človek je izredno velikih sposobnosti, ki pa ima pri srcu bolj politične interese Sovjetov, kot pa relief poljskemu narodu.

Ker se ne more porabiti gori omenjenih poljskih pristanišč za dovoz relifa na Poljsko, služi zdaj romunsko pristanišče Constanza za dobavno točko. To pristanišče pa kontrolirajo Rusi in položaj v tem pristanišču opisujejo ameriški kongresniki kot naravnost škandalozen. Mnogo ameriškega blaga, ki dospe tje za Poljsko, izgine kot sneg na soncu. Kakor hitro je blago razloženo iz ladij, naglo izgine in se zopet pojavi — na črni borzi.

Ameriški kongresniki so videli, na primer, nič manj kot 322 novih ameriških truckov, ki jih Poljska tako nujno potrebuje za prevoz, na pomolih v Constanzi brez koles in druge opreme. Truke so enostavno "slekli" in oprema je šla na črno borzo. Tudi mnogo drugih potrebščin, živin in obleke, je izginilo in so zdaj naprodaj tistim nekaterim, ki lahko plačajo urnebesne cene na črni borzi.

Samo nekaj malega blaga, poslanega iz Amerike v to pristanišče, najde pot v Poljsko, kjer je to blago potem razdeljeno tako, kakor to želi ruski administrator Mijeniškov. Res je, da mu pri tem pomaga nekaj ameriških uradnikov, toda ti nimajo absolutno nobene proste roke pri tem. To je nekako tako kot v Jugoslaviji, odkoder smo dobili poročilo, da v Ljubljani ljudje niti govoriti ne smejo z ameriški uradniki te reliefne organizacije združenih narodov. Ako koga zasačijo, da je bil z njimi v razgovoru, je takoj poklican na zagovor na policijo. Ameriški uradniki na Poljskem niti ne smejo nositi svojih uniform, da jih ne bi Poljaki spoznali in tako vedeli, da so tam Zed. države na delu za njih odpomok.

Nastopna zima bo za poljski narod najhujša, kar jih je še dočakal in preživel. Skoro vsa goveja živina in večina konj je poslanih v Rusijo ne samo iz Poljske, ampak tudi iz Češke in Avstrije. Ameriški kongresniki so videli iz letal na cestah, ki vodijo iz Varšave v Moskvo, dolge vrste govej živine in konj, ki so se pomikale od zapada proti vzhodu — v Sovjetijo.

Res je, da so dali poljskemu narodu zemljo. Sedem tisoč velikih zemljišč, ki so bila prej last poljskih aristokratov, je bilo razdeljenih med 2,500,000 oseb, ki so bili skoro brez vsake zemlje. Vsak je dobil od 6 do 10 akrov zemlje.

Normalno bi bil tak kompleks komaj dovolj velik, da bi preživel lastnika. Toda novi posestniki, ki nimajo nobene živine, morajo to zemljo zdaj obdelovati s svojimi lastnimi rokami. Kaj se more obdelati z rokami, ve vsak, ki je že kdaj delal na kmetiji. Komaj da se more obdelati mal vrtiček. Dokler ne bodo dobili ti ljudje nove traktorje in druge pripomočke iz Amerike, se ne more govoriti o kakem obdelovanju zemlje za prehrano.

Pa recimo, da pregledamo vse to in zatrdimo, da more kmet obdelati to zemljo s svojimi rokami in toliko, da ga bo preživel, njega in njegovo družino, pa je treba upoštevati še nek drug važen faktor. Vlada je namreč napravila postavbo, po kateri mora oddati vsak kmet 80 odstotkov letine vladi. Poljska mora namreč preživeti s svojo zemljo rusko armado, ki bo ostala na Poljskem še precej časa, da zagotovi komunikacijo med Rusijo in nemškimi kraji, ki jih ima zasedene Rusija. To rusko armado na Poljskem morajo preživljati Poljaki in ruski vojak je dober jedec.

Nova poljska vlada, katero so priznali vsi združeni narodi, je popolnoma v oblasti Moskve in vsled tega ne more, ne sme in tudi noče dvigniti glasu za korist poljskega naroda. Trije "zunanji," ki so bili postavljeni v vlado na zahtevo Amerike in Anglije, so samo lutke. Stanislav Mikolajčik nima prav nobene besede in že dvakrat je bil poskušal atentat nanj. Pri zadnjem atentatu mu je krogla oprasnila glavo.

Tako poročajo ameriški kongresniki, da ne bo kdo zopet rekel, kot nekoč neki čevljar v Euclidu — Slovane podcenjujete. Po njegovem Poljaki menda niso Slovani, ampak imajo samo Rusi to izjemno čast.

Odpri srce, odpri roke. . .

Pa ste menda, ja brali tisti dolgi uvodnik v Ameriški Domovini, ki je imel naslov: SLOVENSKI PISATELJ — ŽRTEV KOMUNIZMA. Skozi tri številke se je vlekel in pripovedoval o življenju in smrti pisatelja Narteja Velikonje.

Jaz bi dejal, da ni bil spisan v Ameriki, ampak ga je moral nekdo poslati čez morje. Nekdo pač, ki pozna razmere tam drugače kot jih poznamo mi tukaj. Ta kolonar je vedel o Velikonji marsikaj iz prejšnjih časov, iz zadnjih let pa ne. Lahko pa reče, da se omenjeni uvodnik vjema s tem, kar je ta kolonar vedel o Velikonji od prej.

Narte Velikonja je bil samo eden od katoliških inteligentov na Slovenskem, ki so gledali na razmere skozi njegove oči. Bil je samo eden od mnogih, jako mnogih, ki so rajši šli svojo pot in doživeli "poraz," kakor da bi se bili podali zahtevam komunistične revolucije. Ali so svoj "poraz" sami zakrivali? Ali so bili nedorasi zahtevam svojega časa?

Dvakrat, trikrat smo brali, da so nekomištni ljudje v Sloveniji doživeli poraz, ker so ostali "v kavarnah" in niso šli "med ljudstvo." Iz ljubljanskih kavarn pa so delali "politiko," znamenj časa da niso videli, ro. kavov da niso zavili, tako nekako je bilo rečeno. Drugi, namreč komunisti, so se ogibali kavarn, videli so znamenja časa, zavili so rokave.

In tako se je zgodilo, kar se je zgoditi moralo. Danes go-spodari na Slovenskem — komunistem!

As simple as all that! Zelo preprosta razlaga. Mačka je požrla tiča, ker tič ni znal biti tako pameten kakor mačka!

Če ste brali omenjene uvodnike, ste sami videli, kako je Narte Velikonja posedal po kavarnah. In če bi tisoč njemu podobnih in z njim enako mislečih inteligentov prišlo pred sodišče, kjer bi lahko govorili in povedali, kaj so delali, bi mi še o marsikom lahko brali, kako je posedal po kavarnah in pozabil vhati rokave.

Toda na stotine drugih enakomislečih je izginilo s sveta brez obravnave pred kakim sodiščem, ali pa so se umaknili pravočasno čez mejo. Zato o njih ne beremo uvodnikov — vsaj za enkrat še ne.

Kako si je rajni Velikonja mislil svoj poklic za delo med ljudstvom in spoznavanje znamenj časa, to smo videli, o tem smo brali. Nobenega dvoma ni, da je bilo pravilno popisano. In Velikonja je bil samo eden izmed mnogih. Velikonja in mnogi z njim so zastopali poseben svet. Svet idej in idealov, mislim, ne svet v zemljepisnem pomenu.

In Velikonjev svet je trčil ob drugačen svet idej in idealov, ki je Velikonja stal pred ljubljanskim sodiščem. Prav za prav sta si bila ta dva sveta v ogromnem nasprotju že dolgo poprej, ali do končnega spopada je prišlo tisti dan pred sodiščem.

Kakšen je bil oni drugi svet? Kdo je tožil in kdo je sodil ter končno obsodil Narteja Velikonjo? Bili so tožniki, ki so nam znani po imenih. Toda v vsej resnici je bil za vsemi temi en človek — Boris Kidrič!

Boris Kidrič je bil zastopnik onega drugega sveta, ki je popolnoma drugačen svet kot ga je zastopal Narte Velikonja.

Ali naj zdaj kdo napiše poseben uvodnik v Ameriški Domovini in v njem opiše Kidričev svet, kot nam je opisal v o-nem dolgem uvodniku Velikonjev svet?

Ni treba, dasi bi ne bilo težko. To je opravil namesto Ameriške Domovine jako dobro — Lojze Adamič! Saj je znano, da je pisal o Kidriču že pred dvema leti.

Lojze Adamič je pisal o Kidriču takole:

"Ko sem ga poslušal in mu gledal v obraz, sem vedel, da je neizrečeno prebrisan, drzen, trd, krut. Najbolj trd je bil sam s seboj. Kadar je šlo za stvar, katere del je bil on sam, ni bilo najmanjše mehke misli ali čustva v njem. Spoznal sem, da tudi sam o sebi ni imel drugega mnenja kot da nekaj pomeni v komunističnem gibanju. In razodeval je neko moralno usmerjenost, ki s krščansko-buržujeskega vidika ni nič drugega kot popolno pomanjkanje vsake moralnosti. Bil je pripravljen za karkoli v korist in prid (komunistične) stvari.

"Poznal sem ljudi, ki so bili uverjeni, da je (Kidrič) eden najagilnejših članov ilegalne komunistične stranke v Jugoslaviji. Ko sem ga vprašal, če je to res, je nejevoljno pačil obraz. Ko sem mu navedel sušljanje ljudi, češ da je zapleten v stalnovke rope in na ta način prihaja do denarja za revolucionarne namene, tega ni zanikal. Če sem pravilo bral njegov smehljaj, mi je hotel dati razumeti, da je tisto res. Le zdi se mi, da njegova beseda za tisto reč ni bila "rop," ampak "konfiskacija."

Ni čudno, če je Narte Velikonja zaklical po ljubljanskem radiu, kakor smo brali: Jaz ne grem zraven!

Imel je drugačne misli za delo "med ljudstvom" in ni utegnil snovati "konfiskacij" in "likvidacij" s kakimi Kidriči, ki celo Adamič ve povedati o njih, da razodevajo po krščanskem pojmovanju "popolno pomanjkanje morale."

Ko je prišel Kidrič na vrh, je seveda moral Narte Velikonja pasti. Pa ne zato, ker je morda posedal po kavarnah. Padel je zato, ker nemoralni ali vsaj brez moralni Kidriči ni mogel gledati živega človeka, ki je o njem vedel, da so mu krščanska moralna načela edina zvezda vodnica vsega njegovega življenja.

Zdaj nekaj drugega. Pismo, ki leži pred menoj na mizi, se glasi:

"Prišlo mi je na misel, da Glas Naroda obhaja letos neko svojo 35 letnico. Obhaja jo s tem, da sramoti sedanjega ljubljanskega škofa Rožmana, kakor je pred 35 leti sramotil tedanjega kofa Jegliča. Mislim, da se Glas Naroda ne zaveda tega svojega praznovanja, jaz bi pa rad to poklical v spomin. Zato sporočam Vam.

"Bilo je leta 1909, ko je škof Jeglič napovedal svoj obisk v Ameriki, mislim, da za naslednje leto. Takoj ko se je to zvedelo, je Glas Naroda zdvijal. Več kot eno celo leto je priobčeval najgršče članke proti škofu Jegliču. Blatil ga je na najnižkotnejši način in ga slikal ameriškim Slovincem kot izdajalca svojega naroda in ščuval ameriške Slovence zoper njega kot zločinca nad Slovence. Zali-bog, da je Glas Naroda res potegnil za seboj velik del naroda, da so se dali stoteri premotiti in so pošiljali škofu Jegliču v Ljubljano sramotilna pisma, ga zmerjali in mu žugali, kakor so se poprej naučili iz člankov v Glasu Naroda. Pisali so mu, da ga bodo ljudje nagnali, ako se res drže priti v Ameriko. Škof Jeglič je zvedel za pisavo Glasu Naroda in iz tistih pisem je videl, kako so ljudje pisane lista tudi res verjeli. Razume se, da ga je vse to jako bolelo.

"Izdajatelj in uredniki Glasu Naroda pa še zmeraj niso bili zadovoljni. Mislili so, da se škof ne bo dal ostrašiti in bo res prišel sem v Ameriko. Priti je mislil samo v verskih zadevah kot škof, ki bi rad obiskal svoje prejšnje vernike in pogledal, kako so kaj preskrbljeni z duhovno oskrbo. Ampak Glasu Naroda to ni bilo po volji. Da bi na vsak način preprečili njegov nameravani prihod, so začeli pisariti naravnost apostolskemu delegatu v Washington, avstrijski vladi na Dunaj in samemu papežu v Rim proti nameravaneu Jegličevemu obisku. Pisali so, da ga ameriški Slovinci sovražijo, da obstoji resna nevarnost, da bodo po slovenskih naselbinah izgreli, če škof Jeglič res pride. Pisali so, da se boje, da bo njegovo življenje v nevarnosti.

"Posledice vsega tega početja Glasu Naroda so bile, da je škof Jeglič res dobil migljec višjih oblastí, da naj rajši ne gre v Ameriko. In res takrat ni prišel, čeravno je imel svoj obisk že naznanjen in je bilo njeno (Nadaljevanje na 3. strani)

Zanimivo pismo iz Afrike

Afrika, 4. septembra, 1945.

Pred krajšim časom sem govoril z nekim mojim bivšim prijateljem, kateri je skupno z nekim partizanskim oficirjem pobegnil iz Jugoslavije in se srečno prebil do Afrike. Obadva sta se bila že dovolj najedla komunističnih dobrot, s katerimi jih zelo pridno zaklada bandit Tito. Med drugimi sem zvedel od njiju tudi za nas vse, kateri se nahajamo izven naše rodne domovine zelo neprijetne novice.

Po okupaciji partizanov v Jugoslaviji se je pričelo za naš ubogi narod še vse huje trpljenje, kakor ga je ljudstvo imele pod okupacijo Nemcev. Partizanski komisarji so imeli polne pravice in so z ljudmi zelo neusmiljeno ravnali. Pozapri so vse, kar je bilo pobožnega sveta ter jih nebroj od njih postrelili. Nebroj družin je bilo preseljenih v Sibirijo samo zato, ker niso hoteli, da bi postali njih sinovi morilci ali lopovi, kakor so to zahtevali partizanski vodje. V celi naši državi je bilo odvzetih od staršev okoli 150,000 otrok, katere so lopovi poslali v Rusijo, da jih tam Titovi zavezniški vzgojijo v komunističnem duhu. V resnici lep napredek se obeta naši državi pod vodstvom enega takega lopova, kakor je komunist Tito. Pri nas doma vlada res velika svoboda. Če partizani dobijo po šesti uri zvečer na ulici civilno osebo, je brez vsakih besed ustreljena.

Mene ni popolnoma nič presenetila ta vest, saj meni je bil že prej dobro poznan položaj, katerega so zavzemali lopovi pri našem narodu. Partizani so pripeljali naš ubogi slovenski narod, ki že itak ni bil zelo velik, skoro do pogube in iztrebljenja. Na tisoče in tisoče nedolžnih ljudi je plačalo z življenjem za dela, katere so naredili komunistični plačanci.

Ni moj namen, da bi delal s tem kakšno propagando v korist kogarkoli. Ne, jaz hočem samo, da tudi vi tam v daljni Ameriki veste in presodite lahko sami, kako dobri so bili partizani za naš dobri in poštenu narod, ki pa slučajno ni ljubil komunistov. Ker niso vedeli, kako bi se maščevali nad pobožnim narodom, so začeli podirati evharistične križe, kateri so bili postavljeni za časa evharističnega kongresa na vseh višjih točkah Slovenije kot sim-bol vernega ljudstva. Ta znak pa partizanom ni po volji, pa so ga začeli rušiti. Lahko bi opisal še več sličnih stvari, pa je boljše, da molčim, dokler se vsa stvar sama ne izkaže za resnično.

Meni sedaj ne gre ravno slabo, a lahko se bo pričelo slabo življenje šele tedaj, kadar bom stopil v civil brez vsake poznanosti osebe, h kateri bi se lahko zatekel. Takrat bi želel priti v Ameriko, deželo sanj in sreče, kjer bi z veseljem prebil ostanek mojega življenja.

Vas vse skupaj lepo pozdravlja

A. C. Bec Franc.

Naši begunci

Spodaj prinašamo imena begunccev, ki so bežali pred komunističnim terorjem iz svoje domovine. Vsi ti se nahajajo sedaj na Koroškem. Navajamo kraj, odkoder so doma, ime in priimek ter leto rojstva.

(Nadaljevanje)

Z JESENIC so sledeči:

Ahae Rudolf, 1914
Bernik Cecilija, 1909
Bernik Franc, 1911
Bernik Janez, 1914
Bernik Jakob, 1880
Bernik Marija, 1916
Bernik Marija, 1923
Bernik Rafko, 1939
Brucan Boža, 1927
Černe Marija, 1924
Černe Vida, 1932
Čop Avgust, 1903
Čop Sonja, 1929
Čop Viktorija, 1905
Fristov Anton, 1914
Gasser Albina, 1904
Gasser Feliks, 1930
Gasser Franciška, 1905
Gasser Marija, 1933
Gasser Mihael, 1935
Klinar Jožefa, 1895
Lipovec Albin, 1911
Malej Janko, 1907
Malej Jelena, 1935
Malej Romana, 1945
Mert Frido, 1941

Iz vasi GLINJE so sledeči:

Ančin Janez, 1882
Ahčin Justina, 1919
Ahčin Pavla, 1927

Iz vasi MAVČICE so sledeči:

Aleš Ivana, 1895
Aleš Janez, 1944
Aleš Marjeta, 1915
Benedičič, 1915
Bricej Ivanka
Burgar Bernarda, 1918
Burgar Bernarda, 1944
Burgar Kristina, 1942
Dimovec Franc, 1892
Drešar Alojzij, 1931
Drešar Alojzija, 1926
Drešar Anton, 1897
Drešar Anton, 1927
Draksler France, 1899
Draksler France, 1907
Draksler France, 1909
Draksler France, 1930
Draksler Franciška, 1901
Draksler Franciška, 1918
Draksler Hedvika, 1935
Draksler Ivanka, 1925
Draksler Janez, 1902
Draksler Jože, 1900
Draksler L., 1937
Draksler Lovrenc, 1900
Draksler Marija, 1931
Draksler Marija, 1933
Draksler Marijana, 1904
Draksler Mirko, 1924
Draksler L. Tinka, 1933
Draksler Valentin, 1929
Feifer Ana, 1909
Fajfar Anica, 1934
Fajfar Francka, 1938
Fajfar Jože, 1889
Fajfar Jože, 1932
Fajfar Marija, 1933
Fankar Franciška, 1880
Fankar Franciška, 1921
Fankar Marija, 1910
Franko Marija, 1916
Hribar Anka, 1922
Jelovčan Jožef, 1914
Jenko Edvard, 1930
Jenko Emilija, 1921
Jenko Franciška, 1929
Jenko Jože, 1888
Jenko Marijana, 1889
Jenko Marijana, 1823
Jenko Matilda, 1929
Jenko Miroslav, 1927
Jenko Terezija, 1924
Ješe Ivan, 1919
Ješe Jože, 1899
Kalan Jože, 1886
Kalan Jože, 1902

Kalan Jernej, 1914
Kalan Micka, 1911
Kalan Marija, 1918
Kalan Mici, 1922
Kalan Marija, 1927
Kalan Pavla, 1927
Kalan Slavko, 1941
Kalan Veronika, 1930
Krmelj France, 1914
Mavec Jože, 1931
(Dalje prihodnjiš)

Da sem zadnjič zašel v krompir, ko sem mislil, naj alj dve še o Herblanu, vzrok ta. Omenil mi je, da na zaključnem pikniku šolskega kluba Gubančev da mu je bila edina uteha pri govi bolezní moja kolona, komelec, ki mu jih je njegova pridna žena. Vse je rekel, da bi brez kolone silo še izhajal, brez kolone ne. Ni sicer rekel naravnost, ampak tako sem presodil, da ga je ravno ta kolona držala pri življenju. Torej bi rad dolgo in srečno živl-bere kolono. Kdor ne ve, temu nasvetu in receptu, ustavi v Gubančevi modri vini na Waterloo Rd.

Tone me je vprašal, ko bom napravil s Herblan, če bo res šel na levo, ali pa krenil kam drugam. Vse v mojih rokah, ker je ko napisem tako, ali pa Povedal sem mu, čeprav ne smel povedati naprej, šel Herblan res na levo, ko in tam doživel strahotari. Vidite, to me zdaj moram nazaj k Herblanu, Trst, kjer smo ga pustili jutro, ko je krmelj, ko se je mislila z njim, kelnarica Micka, ki ji je len tako strašno zamerila, je prav po meniševo in in ji naravnost in brez povedal, da se iz mene fantov ne bo nihče ne Podpora, Herblan in am-

"Veš, Japček," je Herblan "ko sem birtu, kako sva se bila sprila, ko zaradi tiste "štale" jasnil da je hotela Micka za prav reč "vstati," ni ne morejo izreči "s", pravijo "š". Tako je li ste že vstali," pa je reči: "Ali ste že vstali?" Kdo bo pa razumel, ki ne govorijo kot pravi ljudje, te vprašam? "Pa ste potem prosili za zamero?" bi jaz reč, ki sem bil že takrat vičen človek, ki sem vsakemu svoje in sem, di vedno imel pri sebi vo drenovko, s kakršni fantički razlagali gmajni.

"Aha," je potrdil "hudo me je speko, sprevidel, kakšno kredekletu napravil, pa pasel njeno prijaznost se bila morda kaj pomenila tam pri sporu, se nisem tako nerodno, da ni bilo nikoli, dobn, fendut trapa sem si rekel, da bom rodnost popravil pri liki, ki se mi bo pom je potem prinesla na soko naložen krožnik, mi telesnimi dobrimi katerimi je paradiž vrsti z bando na prešut, sem jo hotel roko, da bi ji pokazal vsečnost ter ji s tem da nisem prav nič vna. Pa je bila koblica me je pošajna krenila kot bi ji hotel storiti ga, bešja gosposka. "Herblan," sem si re meten bodi, ko vidiš kaj ne boš ženi. Na je pa ni, ki ne bi kar la od same blaženosti, samo malo pogladil

KRALJICA DAGMAR

ZGODOVINSKI ROMAN

... Smečenski Borita je imel trenotek ... V njegovem v mislih svoje sodruge in prijatelje, ki so se bali Premislavova prihoda kakor nočne prikazni.

"Vse poravnava v prijateljstvu; moj Bog, saj sva si brata ..."

"Gospod—v prijateljstvu?"

"Tako upam!"

"On prihaja proti tebi s silno vojsko, in ti se hočeš poravnati prijateljskim potom? — Gospod moj! — In kaj bo z nami?"

"Moj brat je pravičen, — nikomur ne stori nič zalega, vojvodski prestol pripada po pravici njemu — nikakor meni —"

"In ali veš, kaj namerava storiti?"

"Kako naj bi vedel ..."

"Spomni se gospod, da so posamezni člani vašega rodu stali drug proti drugemu trdovratneje kakor najhujši sovražniki ... Blagovoli mi odpustiti to opazko ... Bila je potrebna ... Spomni se Sobeslava s primkom 'kmetijski knez.' Temu še ni tako dolgo."

"Premislil si to ..."

"Premišljati je že prepozno, gospod! — Treba je najhitrejših dejanj. V pol dneva zberemo dovolj močno vojsko, da se bomo lahko merili z gospodom bratom ... Odpusti, gospod moj, da govorim morebiti več, kakor bi se spodobilo ... S teboj stojimo, s teboj pademo ... Spomni se, da smo bili mi, ki smo odprli vrata tvoje ječe na Dreviču ..."

"Tam mi je bilo dobro ..."

"V ječi?"

"Zupan Peter mi je bil očetovski prijatelj ..."

V vojvodstvo bivališče je nenkrat vdrla več gospodov. Bistremu očesu je bilo takoj mogoče spoznati Oldriha z Drnholca, Slavka s Hrabišicev in Letovskega Hermana.

"Zlo — zlo — jasni vojvoda!"

Vladislav se je skoro smehljajal.

"Ti jemlješ vse od lahke strani, gospod ..."

"Gospod je lahko tukaj vsak

Škofu Danijelu so se pri teh kneževih besedah oči popolnoma skalile.

"Če bi mogel tako reči tudi jaz, gospod moj!"

"Ti — prečastiti oče?"

"Seveda jaz — gospod moj!"

"In vendar je tvoj urad manjša breme ..."

"Težje, neizmerno težje, svitli vojvoda! — In poleg tega mi ga še greni blede zavist, ki s strupenim očesom išče na moji osebi najmanjšega madeža ..."

"In so kaj našli?"

"Ne morejo ..."

"Naj tedaj nadaljujejo v svojem krtovem delu!"

"Toda najdejo, svitli knez!"

"To bo laž ..."

A laž ima krila, gospod; razprostre jih od obzorja do obzorja, in koliko je oči, ki vidijo skozi mreže, katere je napredla laž, in koliko je rok, ki znajo te mreže raztrgati?"

"Vem, da nekaterim ne ugašaš ... Že prej so proti tebi snovali spletke ... Da si ostal samo kaplan knežiča Vladislava, bi imel sveti mir ... A njihova zavist prihaja od tod, da si škof. — Brat moj, častiti oče, ti bo najzanesljivejša opora ... Prepričaj se ... In še prošnjo imam do tebe!"

"Ukaži, gospod ..."

"Da me danes zvečer spremliš!"

"Vse storim iz srca rad ..."

"Želim, da bi bil priča bratovske sprave ..."

"Gospod moj, za vse to naj te blagoslovi Bog!"

"Se enkrat, prečastiti oče, brat moj te bo znal proti strupenim ječikom braniti najzvestejše."

Knez Vladislav je nato ostal sam.

Tekom ene ure je bila cela Praga prebrnjena iz svojega miru. Vojvodske Hradčane so bile podobne velikanski orožarni ... In na vseh straneh je vladal hrup, da so ušesa izgubljala sluh. Takih slučajev so bili sicer v Pragi navajeni; toda izza letošnjega julija so se preveč navadili brezskrbnosti. Novega vojvodo so imeli za poroka trajnega miru ... In nenkrat pride po zimi nalik poletni nevihti novica, da prihaja proti Pragi Premislav Otakar z neštevilno vojsko in da pozove pred sodni stol tudi meščane, ki so se izneverili.

Le Vladislav je izmed vseh najmirnejši. Še smehlja se in komaj še briga za bojni hrup na gradu. Niti dočakati ne more, da se zopet snide z bratom, da si stisneta desnice, da se poljubita in virdita bratovsko ljubeznen med seboj na vekov veke.

X.

Istočasno, ko se je Premislav svojo vojsko kake pol ure pod Zbraslavo prepeljal čez Veltavo, je tudi vojvoda Vladislav sprejel znatno močjo zapuščaj praške brane. — Knežja vojska se je pomikala proti jugozapadu v treh oddelkih ... Megle so postajale vsak trenutek gostejše in gostejše, pota so bila zametena, zdaj in zdaj je zažvižgal oster veter, dvignil oblake snega in ga vrgel vojakom naravnost v oči, da so morali pohod za nekaj časa prekiniti ...

Naenkrat je prednja straža obstala. Nekaj jezdecov je pridirjalo, če je mogoče rabiti ta izraz, h knezu in ta trenutek so se na vseh straneh oglasili bojni rogovi.

Prednji straži obeh vojsk sta

zadeli druga ob drugo; a niti ene pušice nista izstrelili druga proti drug ...

Minulo je še nekaj trenutkov, bojni rogovi so zatrobili vnovič, a nikakor k bitki ...

Obe strani sta sklicevali svoje oddelke v eno samo četo ... Vetrovi so se obrnili proti polnoči, v Pragi so slišali donenje

rogov popolnoma natanko, in zdelo se jim je, kakor da trobi jo nebeški poslanci k poslednji sodbi ... To noč ni nihče zatisnil očesa. Brane so bile zasledene z močnimi stražami, toda odprte, da bi mogli vojvodovi ljudje, če bi morali morebiti bežati, kar najhitreje za vtrdbe.

Nato je na obeh straneh za-

vladala tišina. Zdelo se je, kakor da trobi jo po noči nobeden ne bi bitke.

(Dalje prihodno)

— V normalnih okoliščinah bi bilo 150 milijonov funtov, ki se jo pridela v

1922

1945

Naznanilo in Zahvala

Tužnega srca in globoko potrpti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je bil prizadet bridki udarec, ko smo sprejeli prežalostno sporočilo, da je žrtvoval svoje mlado življenje v boju za domovino naš prsrčno ljubljeni sin in brat.

Pfc. Jack Kofol

Nahajal se je v vojaški službi Strica Sama on stran morja čez 10 mesecev in je bil nekje v Avstriji zadet od sovražne krogle, ki mu je dne 12. julija 1945 vzela življenje v najlepših mladeniških letih, star šele 23 let. Rojen je bil v Clevelandu dne 7. julija 1922.

V spomin pokojnemu je bila opravljena slovesna sveta maša v Cerkvu Brezmadežnega Spočetja E. 41. St. in Superior Ave. dne 7. avgusta 1945.

Najprvo se želimo prsrčno zahvaliti Rev. Moran za opravljeno sveto mašo v spomin blago pokojnega, enako tudi iskrena zahvala Rev. Kenny in Rev. Hilbert za asistenco pri sveti maši.

Globoko hvaležni se želimo tudi prsrčno zahvaliti vsem, ki ste v blag spomin našega nesrečnega pokojnega sina in brata darovali za svete maše, ki se bodo brale za mirni pokoj njegove blage duše in sicer: Mr. in Mrs. Louis Hoffert, Mr. in Mrs. Frank Hoffert, Ed in Mary Kofol, Mr. in Mrs. Lauric Bonna Ave., Mrs. Germ in družina, Mr. in Mrs. Louis Fabec, Mr. in Mrs. Mertic, Mrs. Fabic in družina, Mrs. Zupancic E. 41. St., Mr. Albert Zupancic, Mr. in Mrs. Frank Nusak, Rose in Emil Hoffert, Mr. in Mrs. J. Cernilogar, Mr. in Mrs. J. Jernejčič, Mr. in Mrs. J. Hočevar, Mr. in Mrs. S. Stasknik, Gregorc družina, Mrs. Mary Fortuna, Mr. in Mrs. Frost, Mr. in Mrs. Joseph Koplan, Mrs. Kucha, Mr. in Mrs. Pirc E. 47. St., Mrs. Kuhar, Mr. in Mrs. Jos. Verbic, Mr. in Mrs. Frank Sadar, Mrs. V. Betcelic, Miss Pauline Gorsha, Mrs. Sophie Kosmac, Mrs. R. Bukovec, Miss Mary Shellow, Mrs. Mary Bradac.

Našo prsrčno zahvalo naj sprejmejo sorodniki, prijatelji, sosede in znanci, kateri so nas tolažili ob času nesreče.

Hvala tudi vsem onim, ki so nam izrazili svoje sožalje s poslanimi sožaljnimi pismi, karticami ali potem telefona. Enako tudi naša prsrčna zahvala vsem, ki so se udeležili svete maše v spomin pokojnemu.

Ljubi in nepozabni naš sin in brat! Zgodaj si dal svojo mlado življenje za svojo domovino. Daleč od nas počiva zdaj tvoje truplo, da ne moremo pohiteti na Tvoj grob, da bi ga krasili s cveticami, katere bi zalile naše solze. da tolaži nas edino upanje, da se še enkrat vsi skupaj snidemo tam gori nad zvezdami. Počivaj sladko, počivaj mirno v daljni tuji zemlji.

Zalujoči ostali:

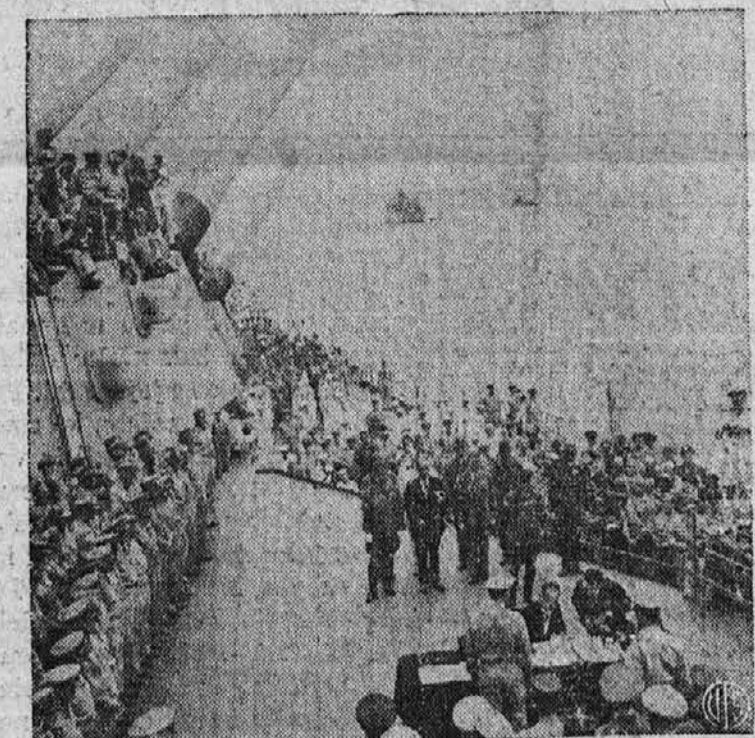
MARY KOFOL, mati;

PFC. AUGUST, nekje v Nemčiji, EDWARD in

LIEUT. JOHN v North Carolina, bratje;

ROSE HOFFERT, sestra.

Cleveland, O., 8. okt. 1945.

Prizor z bojne ladje Missouri, na kateri so v Tokiju sedeli japonski zunanji ministri Mamoru Shigemitsu, ki sedi, japonski zunanji ministri Mamoru Shigemitsu, ki podpisuje zgodovinski dokument. V ospredju slike stoje zastopniki zaveznikov z generalom MacArthurjem na čelu.

FATS FOR LUBRICANTS

Used fat works here, too! Stearic acid, a used fat by-product, is the chief component of metallic soap that transforms motor oil into the kind of solid lubricant airplanes use. Cooking fat is so urgently needed that War Food Administration is asking housewives to save an additional 100,000,000 pounds in 1945.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠE DRAGE IN NEPO-
ZABNE MATERE

Josephine Crtalic

ki je za vedno zatisnila svoje do-
bre oči dne 8. oktobra 1944,

Kako pozabiti to gomilo,
kjer blago Tvoje spi srce,
ki nam brezmejno vdano bilo
ves čas do zadnjega je dne.

Zalujoči:

OTROCI, ZET, VNUK IN
VNUKINJA

Cleveland, O., 8. okt. 1945.